

Utlendingsdirektoratet

Deres referanse:

15/07015-47

Vår referanse:

17/01331-2

Sted, dato

Oslo, 05.10.2017

Høringssvar - Forslag til skjema om endring av personopplysninger i utlendingssaker

Nasjonalt ID-senter viser til høringsbrev om forslag til skjema om endring av personopplysninger av 11. september, mottatt 14. september med svarfrist 16. oktober.

Utlendingsdirektoratet foreslår å erstatte dagens navneendringsskjema med et utvidet skjema som omfatter endringer av andre sentrale personopplysninger. Det nye skjemaet inkluderer også tilleggsspørsmål om hvorvidt endringer av personopplysningene er gjort i Norge eller hjemlandet og informasjon til utlendingen om å melde ifra til hjemlandets myndigheter slik at personopplysningene ved utenlandske reisedokumentene blir samsvarende med persondata registrert i Norge.

Det nye skjemat synes å være dekkende for klargjøring av identitetsopplysninger til en utlending ved ordinære endringer. Vi har også vurdert skjemaet i sammenheng med avklaring av identitet og mener skjemaet kan være et hjelpemiddel i etterkontroll ved sammenligning av opplysninger gitt ved første gangs søknad og fornyelse mv. og sådan bidra til avklaring av identitet generelt.

Utforming av skjemaet og gjensidig utveksling av ID-opplysninger mellom UDI og Skatt

Det oppgis at ryddighet i arbeidsdelingen mellom UDI og Skatt tilsier at skjemaet som utgangspunkt bare bør brukes i forbindelse med en søknad om fornyelse mv. og ikke utenom dette. På hvilken måte arbeidsdelingen på den måten blir ryddig blir ikke forklart. Etter ny folkeregisterforskrift § 9-2-1 er det utlendingsmyndighetene som forvalter identitetsopplysningene også til utlendinger med fødselsnummer. Det innebærer at opplysninger om fødselsdato, fødested og statsborgerskap til utlending med oppholdstillatelse kun kan endres etter melding fra utlendingsmyndighetene. Nasjonalt ID-senter mener dette er en riktig regelordning sett hen til utlendingsmyndighetens ansvar og kompetanse i saker etter utlendingsloven. Dersom en utenlandsk statsborger ønsker å endre navn, bosted og andre opplysninger enn fødselsdato, fødested og statsborgerskap, skal forespørselen om dette rettes til Skatt. Vi antar for øvrig videreføring av rutinen i RS 2012-009 nr. 10.3 om at skatt alltid skal vurdere om en søknad om *navneendring* reelt sett kan dreie seg om en ID-endring og i så fall sende saken til UDI.

Uansett hva det er UDI ellers sikter til med hensyn til en ryddig arbeidsdelingen vurderer vi at det vil være hensiktsmessig om bruken av skjemaet blir utformet med tanke på gjensidig utveksling av identitetsopplysninger mellom etatene. Opplysninger i skjema om navn, fødselsdato, fødested, statsborgerskap etc. er opplysninger som skal registreres og oppdateres i folkeregisterloven § 3-1 og forskriftenes § 3-1-1, samt at historiske data og eventuelle merknader kan registreres jf. folkeregisterloven § 3-1 andre ledd. Et hovedanliggende bør være å se bruken av skjemaet i sammenheng med regler og rutiner for registrering og utveksling av identitetsopplysninger mellom UDI og Skatt. Vi viser til at det er vesentlig at informasjon om identitet har god kvalitet og er koordinert til enhver tid i de ulike etatenes systemer. Vi viser videre til den overordnede prioriteringen i IKT-politikken

i Meld. St. 27(2015-2016) om at informasjon fra borger til forvaltningen kun skal leveres én gang. Målet er at forvaltningen skal gjenbruke informasjonen i stedet for å spørre borgere på nytt om forhold de allerede har opplyst.

Inkludere identifikasjonsnummer i hjemland

Vi vil anbefale at informasjon om utenlandsk identifikasjonsnummer blir inkludert i det nye skjemaet og at det ble innført en praksis for at denne opplysningen blir registrert også ved første gangs søknad. Innsamlede personopplysninger utgjøre grunnlaget for verifisering av identitet. I de fleste tilfeller vil et offentlig, ekte og gyldig identifikasjonsdokument utgjøre et tilstrekkelig verifiseringsgrunnlag. I de tilfelle dokumentgrunnlaget er svakt eller manglende er det viktig å fremskaffe et bredt spekter av opplysninger som kan bidra til avklaring av identiteten, dvs. etterprøvbare opplysninger som kan sjekkes mot aktuelle kilder. Et utenlandsk identifikasjonsnummer er en faktisk og i utgangspunktet verifiserbar opplysning. I noen saker kan det innebære en risiko for utlendingen om utlendingsmyndighetene tar kontakt med hjemlandets myndigheter for verifisering mot aktuell kilde. Vi vurderer det slik at det også i disse sakene er hensiktsmessig å etterspørre identifikasjonsnummer, fordi det gir en indikasjon på om identiteten er blitt formalisert. Når UDI kjenner til at landet utlendingen kommer fra tildeler identifikasjonsnummer, burde en utlending som ikke kan gjøre rede for dette kunne gi en rimelig forklaring på grunnene til det. Det er ikke gitt at alle husker sitt identifikasjonsnummer, men det å etterspørre opplysninger om dette vil uansett tilføre utlendingsmyndighetene et element i identitetskontrollen. Vi viser for øvrig til at dette er opplysninger som også kan registreres i folkeregisteret jf. folkeregisterforskriften § 3-12 første ledd u).

Med vennlig hilsen

Zybelin Beck
Seksjonsleder

Gunnhild Skrøvseth
Seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke signatur.